

forblive gjældende for dem; det er jo ikke Andet, end hvad der kan siges at være billigt. Ligeledes har man med Hensyn til Forslaget til § 61, skjøndt det angaaer Præsterne, dog tilladt sig at haabe, at det høie Thing vilde tillade, at de nuværende Præster ikke sieblikkeligt bleve trukne hen paa en Session og derefter satte ind i Hæren. Ligesom Thinget overfor de nu ansatte Skolelærere har meent, at de skulle beholde den Ret, Lovgivningen har givet dem, saaledes har Udvalget vedet at haabe, at det ogsaa med Hensyn til de ved Lovens Kundgjørelse ansatte Præster maatte blive saa, at de ikke sieblikkeligt skulde sættes under Tugt i Hæren, men at de maatte beholde den Ret, som den nuværende Lovgivning hjemler dem. — Endelig har et æret Medlem (Warfob) stillet et Ændringsforslag under Nr. 1 a. Det har ikke været for i Udvalget, men, saavidt jeg kan skjønne, jeg seer det først i dette Sieblik, vil man nok kunne støtte dette Ændringsforslag. Det skulde i alt Fald glæde mig, om Præsterne idetmindste ved Hjælp af det kunne slippe frie; det maatte da vedtages baade ved første og ved anden Afstemning. Med disse Ord skal jeg overlade Ændringsforslagene til Thingets Bedømmelse.

Justitsministeren: Som det høie Thing vil see, har jeg tilladt mig til denne Behandling af Værnepligtsloven i det Hele at stille sex Ændringsforslag. Af disse have heldigvis de tre faaet hele Udvalgets Tilslutning, hvorfor jeg nærer godt Haab om at see dem vedtagne, og jeg skal derfor heller ikke opholde mig videre ved dem; det er Ændringsforslagene under Nr. 23, 26 og 28. — Et fjerde Ændringsforslag, nemlig det under Nr. 20, har været saa heldigt at finde Bifald hos Fleertallet i Udvalget, og dette giver mig noget Haab om, at ogsaa dette Ændringsforslag vil blive vedtaget. Som ærede Medlemmer ville see, fremgaaer det af Forslaget, at jeg — og altsaa Udvalgets Fleertal med mig — finder det rigtigt, at en Mand, naar han først er bleven uddannet til en vis Bestilling i Armeen ikke uden Krigsministeriets Tilladelse bør kunne træde over i en anden, saalænge han hører til Linien. — Det femte Ændringsforslag, som findes un-

der Nr. 3, er tiltraadt af Udvalgets Mindretal, og dette giver jo strax noget mindre Haab om, at det vil blive vedtaget, men ikke bestemt mindre maa jeg paa det Allerstærkeste anbefale det høie Thing ogsaa at vedtage det. Forsaavidt det vedtages, ville vistnok Ændringsforslagene under Nr. 6 og 8 ikke fastholdes af dem, der have stillet dem, og jeg vil i dette Tilfælde selvfølgelig ogsaa frasælbe mit Underændringsforslag under Nr. 9. Ændringsforslaget gaaer ud paa, at det ved 2den Behandling i § 4 indstemte tredie Stykke, der forbyder Antagelsen af Frivillige, som ikke ere blevne behandlet paa en Session og der ere fundne tjenestedygtige, skulde gaae ud, men især har den ærede Ordfører jo allerede udsærligt motiveret det. Jeg vil haabe, at hans Udtalelser i Forbindelse med, hvad jeg nu har tilladt mig her at fremhæve, ville være istand til at bevæge idetmindste Thingets Fleertal til ogsaa at stemme for dette Ændringsforslag; men forsaavidt dette ikke skulde blive Tilfældet, maa jeg foretrække det af mig under Nr. 9 stillede Underændringsforslag fremfor det Forslag, som under Nr. 8 er stillet af Udvalgets Fleertal, væsentlig fordi dette, som jeg troer, er affattet paa en saadan Maade, at det ikke aldeles tydeligt udtaler, hvad der har været Tanken, hvorfor det let vil kunne bringe nogen Tvivl ind om den rette Forstaaelse af andre Bestemmelser i Loven. Naar det nemlig i det første Stykke af Forslaget hedder, „at de“ — nemlig de Værnepligtige — „hvis de ikke ved Slutningen af Recrutstolen have den fornødne praktiske Uddannelse for at kunne optages i Corporalstolen, hjemsendes“ osv., er det ved denne Redaction vistnok blevet overseet, at man ellers i Loven kun har to Maader at hjemsende Folk paa, som ere komne ind i Tjenesten. Den ene er, at de hjemsendes som fuldkomment tjenestedygtige, som caserede, og den anden er, at de hjemsendes som for Tiden utjenestedygtige. De, der blive caserede, udslettes selvfølgelig af Rullen, men om de andre er der derimod en Bestemmelse i Lovens § 17, som siger, at de skulle møde paa Sessionen det paafølgende Aar, medens jeg dog ikke antager, at det er de ærede Forslagsstilleres Mening, at denne Forpligtelse, som ligefrem følger af Be-